

DOSTĘPNE PRZEKLADY 1 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZESKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

1 Paweł, apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, lecz przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych,

2. i wszyscy bracia, którzy są ze mną, do zborów Galacji:

3. Łaska wam i pokój od Boga Ojca naszego i Pana Jezusa Chrystusa,

4. który wydał samego siebie za grzechy nasze, aby nas wyzwolić z terażniejszego wieku złego według woli Boga i Ojca naszego,

5. któremu chwała na wieki wieków. Amen.

6. Dziwię się, że tak prędko dajecie się odwieść od tego, który was powołał w łasce Chrystusowej do innej ewangelii,

7. chociaż innej nie ma; są tylko pewni ludzie, którzy was niepokoją i chcą przekreślić ewangelię Chrystusową.

8. Ale choćbyśmy nawet my albo anioł z nieba zwiastował wam ewangelię odmienną od tej, którą myśmy wam zwiastowali, niech będzie przeklęty!

9. Jak powiedzieliśmy przedtem, tak i teraz znowu mówię: Jeśli wam ktoś zwiastuje ewangelię odmienną od tej, którą przyjęliście, niech będzie przeklęty!

10. A teraz, czy chcę ludzi sobie zjednać, czy Boga? Albo czy staram się przypodobać ludziom? Bo gdybym nadal ludziom chciał się przypodobać, nie byłbym sługą Chrystusowym.

11. A oznajmiam wam, bracia, że ewangelia, którą ja zwiastowałem, nie jest pochodzenia ludzkiego;

12. albowiem nie otrzymałem jej od człowieka, ani mnie jej nie nauczono, lecz otrzymałem ją przez objawienie Jezusa Chrystusa.

13. Słyszeliście bowiem o moim dawniejszym postępowaniu w żydostwie, że srodcze prześladowałem zbór Boży i niszczyłem go,

14. i że prześcigałem w żarliwości dla żydostwa wielu rówieśników mojego pokolenia, będąc nader gorliwym zwolennikiem moich ojczystych ustaw.

15. Ale gdy się upodobało Bogu, który mnie sobie obrał, zanim się urodziłem i powołał przez łaskę swoją,

16. żeby objawić mi Syna swego, abym go zwiastował między poganami, ani przez chwilę nie radziłem się ciała i krwi,

17. ani też nie udałem się do Jerozolimy do tych, którzy przede mną byli apostołami, ale poszedłem do Arabii, po czym znowu wróciłem do Damaszku.

18. Potem, po trzech latach, poszedłem do Jerozolimy, żeby się zapoznać z Kefasem, i przebywałem u niego dni piętnaście;

19. a innego z apostołów nie widziałem oprócz Jakuba, brata Pańskiego.

20. A pisząc wam to, Bóg świadkiem, nie kłamię.

21. Potem udałem się w okolice Syrii i Cylicji.

22. A osobiście byłem nieznanym zborom Chrystusowym w Judei.

23. A tylko niektórzy słyszeli, że ten, który niegdyś nas prześladował, teraz szerzy wiarę, którą dawniej zwalczał,

24. i wystawiali Boga za mnie.

DOSTĘPNE PRZEKLADY 2 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZESKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

2 Potem po czternastu latach udałem się z Barnabą znowu do Jerozolimy, zabrawszy z sobą i Tytusa;

2. a udałem się tam na skutek objawienia i wyłożyłem im na osobności, zwłaszcza znaczniejszym, ewangelię, którą zwiastuję między poganami, żeby się czasem nie okazało, że daremnie biegnę czy biegłem.

3. Ale nawet Tytusa, który był ze mną, chociaż był Grekiem, nie zmuszono do obrezania,

4. nie bacząc na fałszywych braci, którzy po kryjomu zostali wprowadzeni i potajemnie weszli, aby wyszpiegować naszą wolność, którą mamy w Chrystusie, żeby nas podbić w niewolę,

5. a którym ani na chwilę nie ustąpiliśmy, ani się nie poddaliśmy, aby prawda ewangelii u was się utrzymała.

6. A co się tyczy tych, którzy cieszyli się szczególnym poważaniem - czym oni nigdyś byli, nic mnie to nie obchodzi; Bóg nie ma względu na osobę - otóż ci, którzy cieszyli się szczególnym poważaniem, niczego mi nie narzucili,

7. raczej przeciwnie, gdy zobaczyli, że została mi powierzona ewangelia między nieobrzezanymi, jak Piotrowi między obrzezanymi -

8. bo Ten, który skutecznie działał przez Piotra w apostołstwie między obrzezanymi, skutecznie działał i przeze mnie między poganami -

9. otóż, gdy poznali okazaną mi łaskę, Jakub i Kefas, i Jan, którzy są uważani za filary, podali mnie i Barnabie prawicę na dowód wspólnoty, abyśmy poszli do pogan, a oni do obrzezanych;

10. mieliśmy tylko pamiętać o ubogich, czym się też gorliwie zająłem i co starałem się wykonać.

11. A gdy przyszedł Kefas do Antiochii, przeciwstawiłem mu się otwarcie, bo też okazał się winnym.

12. Zanim bowiem przyszli niektórzy od Jakuba, jadał razem z poganami; a gdy przyszli, usunął się i odłączył z obawy przed tymi, którzy byli obrzezani.

13. A wraz z nim obłudnie postąpili również pozostali Żydzi, tak że i Barnaba dał się wciągnąć w ich obłudę.

14. Ale gdy spostrzegłem, że nie postępują zgodnie z prawdą ewangelii, powiedziałem do Kefasa wobec wszystkich: Jeśli ty, będąc Żydem, po pogańsku żyjesz, a nie po żydowsku, czemuż zmuszasz pogan żyć po żydowsku?

15. My jesteśmy Żydami z urodzenia, a nie grzesznikami z pogan,

16. wiedząc wszakże, że człowiek zostaje usprawiedliwiony nie z uczynków zakonu, a tylko przez wiarę w Chrystusa Jezusa, i myśmy w Chrystusa Jezusa uwierzyli, abyśmy zostali usprawiedliwieni z wiary w Chrystusa, a nie z uczynków zakonu, ponieważ z uczynków zakonu nie będzie usprawiedliwiony żaden człowiek.

17. A jeśli szukając usprawiedliwienia w Chrystusie i my sami okazaliśmy się grzesznikami, to czy Chrystus jest sługą grzechu? Z pewnością nie.

18. Bo jeśli znowu odbudowuję to, co zburzyłem, samego siebie czynię przestępcą.

19. Albowiem ja przez zakon umarłem zakonowi, abym żył Bogu.

20. Z Chrystusem jestem ukrzyżowany; żyję więc już nie ja, ale żyje we mnie Chrystus; a obecne życie moje w ciele jest życiem w wierze w Syna Bożego, który mnie umiłował i wydał samego siebie za mnie.

21. Nie odrzucam łaski Bożej; bo jeśli przez zakon jest sprawiedliwość, tedy Chrystus daremnie umarł.

DOSTĘPNE PRZEKLADY 3 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZEŃSKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

3 O nierozumni Galacjanie! Któż was omamił, was, przed których oczami został wymalowany obraz Jezusa Chrystusa ukrzyżowanego?

2. Chcę dowiedzieć się od was tego jednego: Czy przez uczynki zakonu otrzymaliście Ducha, czy przez słuchanie z wiarą?

3. Czy aż tak nierozumni jesteście? Rozpoczęliście w duchu, a teraz na ciele kończycie?

4. Czy daremne były tak liczne wasze dokonania? Rzeczywiście, byłyby daremne.

5. Czy ten, który daje wam Ducha i dokonuje wśród was cudów, czyni to na podstawie uczynków zakonu, czy na podstawie słuchania z wiarą?

6. Tak Abraham uwierzył Bogu i poczytano mu to ku usprawiedliwieniu.

7. Z tego możecie poznać, że ci, którzy są z wiary, są synami Abrahama.

8. A Pismo, które przewidywało, że Bóg z wiary usprawiedliwia pogan, uprzednio zapowiedziało Abrahamowi: W tobie będą błogosławione wszystkie narody.

9. Tak więc ci, którzy są ludźmi wiary, dostępują błogosławieństwa z wierzącym Abrahamem.

10. Bo wszyscy, którzy polegają na uczynkach zakonu, są pod przekleństwem; napisano bowiem: Przeklęty każdy, kto nie wytrwa w pełnieniu wszystkiego, co jest napisane w księdze zakonu.

11. A że przez zakon nikt nie zostaje usprawiedliwiony przed Bogiem, to rzecz oczywista, bo: Sprawiedliwy z wiary żyć będzie.

12. Zakon zaś nie jest z wiary, ale: Kto go wypełni, przezeń żyć będzie.

13. Chrystus wykupił nas od przekleństwa zakonu, stawszy się za nas przekleństwem, gdyż napisano: Przeklęty każdy, który zawisł na drzewie,

14. aby błogosławieństwo Abrahamowe przeszło na pogan w Jezusie Chrystusie, my zaś, abyśmy obiecanego Ducha otrzymali przez wiarę.

15. Bracia, przytoczę przykład ze stosunków ludzkich: Nawet uprawomocnionego testamentu jakiegoś człowieka nikt nie obala ani do niego nic nie dodaje.

16. Otóż, obietnice dane były Abrahamowi i potomkowi jego. Pismo nie mówi: I potomkom - jako o wielu, lecz jako o jednym: I potomkowi twemu, a tym jest Chrystus.

17. Powiadam więc to: Testamentu uprzednio przez Boga uprawomocnionego nie unieważnia zakon, który został nadany czterysta trzydzieści lat później, tak żeby obietnica była unicestwiona.

18. Jeśli bowiem dziedzictwo wywodzi się z zakonu, to już nie z obietnicy. Bóg zaś obdarzył nim łaskawie Abrahama przez obietnicę.

19. Czymże więc jest zakon? Został on dodany z powodu przestępstw, aż do przyjścia potomka, którego dotyczy obietnica; a został on dany przez aniołów do rąk pośrednika.

20. Pośrednika zaś nie ma tam, gdzie chodzi o jednego, a Bóg jest jeden.

21. Czy więc zakon jest przeciw obietnicom Bożym? Bynajmniej! Gdyby bowiem został nadany zakon, który może ożywić, usprawiedliwienie byłoby istotnie z zakonu.

22. Lecz Pismo głosi, że wszystko poddane jest grzechowi, aby to, co było obiecanie, dane było na podstawie wiary w Jezusa Chrystusa tym, którzy wierzą.

23. Zanim zaś przyszła wiara, byliśmy wspólnie zamknięci i trzymani pod strażą zakonu, dopóki wiara nie została objawiona.

24. Tak więc zakon był naszym przewodnikiem do Chrystusa, abyśmy z wiary zostali usprawiedliwieni.

25. A gdy przyszła wiara, już nie jesteśmy pod opieką przewodnika.

26. Albowiem wszyscy jesteście synami Bożymi przez wiarę w Jezusa Chrystusa.

27. Bo wszyscy, którzy zostaliście w Chrystusie ochrzczeni, przyoblekliście się w Chrystusa.

28. Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.

29. A jeśli jesteście Chrystusowi, tedy jesteście potomkami Abrahama, dziedzicami według obietnicy.

DOSTĘPNE PRZEKLADY 4 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZEŃSKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

4 A mówię: Dopóki dziedzic jest dziećciem, niczym się nie różni od niewolnika, chociaż jest panem wszystkiego,

2. ale jest pod nadzorem opiekunów i rządców aż do czasu wyznaczonego przez ojca.

3. Podobnie i my, gdy byliśmy dziećmi, byliśmy poddani w niewolę żywiołów tego świata;

4. lecz gdy nadeszło wypełnienie czasu, zesłał Bóg Syna swego, który się narodził z niewiasty i podlegał zakonowi,

5. aby wykupił tych, którzy byli pod zakonem, abyśmy usynowienia dostąpili.

6. A ponieważ jesteście synami, przeto Bóg zesłał Ducha Syna swego do serc waszych, wołającego: Abba, Ojcze!

7. Tak więc już nie jesteś niewolnikiem, lecz synem, a jeśli synem, to i dziedzicem przez Boga.

8. Lecz dawniej, gdy nie znaliście Boga, służyliście tym, którzy z natury bogami nie są;

9. teraz jednak, kiedy poznaliście Boga, a raczej, kiedy zostaliście przez Boga poznani, czemuż znowu zawracacie do słabych i nędznych żywiołów, którym ponownie, jak dawniej służyć chcecie?

10. Zachowujecie dni i miesiące, i pory roku, i lata!

11. Boję się, że może nadaremnie mozo- liłem się nad wami.

12. Proszę was, bracia, bądźcie tacy, jak ja, gdyż i ja jestem taki, jak wy. W niczym mnie nie skrzywdziliście;

13. wiecie przecież, że z powodu choroby ciała zwiastowałem wam za pierwszym razem ewangelię.

14. I chociaż stan mój cielesny wystawił was na próbę, to jednak nie wzgardziliście mną ani nie plunęliście na mnie, ale mnie przyjęliście jak anioła Bożego, jak Chrystusa Jezusa.

15. Cóż się tedy stało z tą waszą szczęśliwością? Albowiem daję wam świadectwo, że gdyby to było możliwe, wyłupilibyście sobie oczy i mnie je oddali.

16. Czy stałem się nieprzyjacielem waszym dlatego, że wam prawdę mówię?

17. Gorliwie o was zabiegają, ale nie w dobrych zamiarach, bo chcą was odłączyć, abyście wy o nich zabiegali.

18. A dobra to rzecz zawsze zabiegać gorliwie o dobrą sprawę, a nie tylko wtedy, gdy jestem pośród was obecny,

19. dzieci moje, znowu w boleści was rodzę, dopóki Chrystus nie będzie ukształtowany w was;

20. a chciałbym już teraz być u was i odmienić głos mój, ponieważ jestem, gdy o was chodzi, w rozterce.

21. Powiedzcie mi wy, którzy chcecie być pod zakonem, czy nie słyszycie, co zakon mówi?

22. Napisane jest bowiem, że Abraham miał dwóch synów, jednego z niewolnicy, a drugiego z wolnej.

23. Lecz ten, który był z niewolnicy, według ciała się urodził, ten zaś, który był z wolnej, na podstawie obietnicy.

24. A to jest powiedziane obrazowo: oznaczają one dwa przymierza, jedno z góry Synaj, które rodzi w niewolę, a jest nim Hagar.

25. Hagar jest to góra Synaj w Arabii; odpowiada ona teraźniejszemu Jeruzalem, gdyż jest w niewoli razem z dziećmi swymi.

26. Jeruzalem zaś, które jest w górze, jest wolne i ono jest matką naszą.

27. Jest bowiem napisane: Raduj się, niepłodna, która nie rodzisz, wydaj okrzyk radości i wesel się głośno, ty, która nie znasz bólów porodowych, bo więcej dzieci ma opuszczona niż ta, która ma męża.

28. Wy zaś, bracia, podobnie jak Izaak, dziećmi obietnicy jesteście.

29. Lecz jak ongiś ten, który się według ciała narodził, prześladował urodzonego według Ducha, tak i teraz.

30. Lecz co mówi Pismo? Wypędź niewolnicę i syna jej; nie będzie bowiem dziedziczył syn niewolnicy z synem wolnej.

31. Przeto, bracia, nie jesteśmy dziećmi niewolnicy, lecz wolnej!

DOSTĘPNE PRZEKLADY 5 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZEŃSKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

5 Chrystus wyzwolił nas, abyśmy w tej wolności żyli. Stójcie więc niezachwianie i nie poddawajcie się znowu pod jarzmo niewoli.

2. Oto ja, Paweł, powiadam wam: Jeśli się dacie obrzezać, Chrystus wam nic nie pomoże.

3. A oświadczam raz jeszcze każdemu człowiekowi, który daje się obrzezać, że powinien cały zakon wypełnić.

4. Odłączyliście się od Chrystusa wy, którzy w zakonie szukacie usprawiedliwienia; wypadliście z łaski.

5. Albowiem my w Duchu oczekujemy spełnienia się nadziei usprawiedliwienia z wiary,

6. bo w Chrystusie Jezusie ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczą, lecz wiara, która jest czynna w miłości.

7. Biegliście dobrze; któż wam przeszkodził być posłusznymi prawdzie?

8. Namawianie takie nie pochodzi od tego, który was powołuje.

9. Trochę kwasu całe ciasto zakwasza.

10. Jestem co do was przekonany w Panu, że nie inaczej myśleć będziecie; a ten, kto was niepokoi, kimkolwiek by był, poniesie karę.

11. A ja, bracia, jeśli jeszcze obrzezanie głoszę, za co jeszcze jestem prześladowany? Przecież wtedy ustaje zgorszenie krzyża.

12. Bodajby siebie uczynili rzezańcami ci, którzy was podburzają.

13. Bo wy do wolności powołani zostaliście, bracia; tylko pod pozorem tej wolności nie pobbłażajcie ciała, ale służcie jedni drugim w miłości.

14. Albowiem cały zakon streszcza się w tym jednym słowie, mianowicie w tym: Będziesz miłował bliźniego swego, jak siebie samego.

15. Lecz jeśli jedni drugich kásacie i pobbłżacie, baccie, abyście jedni drugich nie strawili.

16. Mówię więc: Według Ducha postępujcie, a nie będziecie pobbłżali żądzy cielesnej.

17. Gdyż ciało pożąda przeciwko Duchowi, a Duch przeciwko ciału, a te są sobie przeciwne, abyście nie czynili tego, co chcecie.

18. A jeśli Duch was prowadzi, nie jesteście pod zakonem.

19. Jawne zaś są uczynki ciała, mianowicie: wszeteczeństwo, nieczystość, rozpusta,

20. bałwochwalstwo, czary, wrogość, spór, zazdrość, gniew, knowania, waśnie, odszczepieństwo,

21. zabójstwa, pijaństwo, obżarstwo i tym podobne; o tych zapowiadam wam, jak już przedtem zapowiedziałem, że ci, którzy te rzeczy czynią, Królestwa Bożego nie odziedziczą.

22. Owocem zaś Ducha są: miłość, radość, pokój, cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność,

23. łagodność, wstrzemięźliwość. Przeciwno takim nie ma zakonu.

24. A ci, którzy należą do Chrystusa Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje wraz z namiętnościami i żądzami.

25. Jeśli według Ducha żyjemy, według Ducha też postępujemy.

26. Nie bądźmy chciwi próżnej chwały, jedni drugich drażniąc, jedni drugim zazdroszcząc.

DOSTĘPNE PRZEKLADY 6 ROZDZIAŁU

GDAŃSKA	TYSIĄCLECIA	WARSZAWSKO-PRASKA
BRZEŃSKA	POZNAŃSKA	WORLD ENGLISH BIBLE
KING JAMES VERSION	GRECKA	WULGATA
	INTERLINEARNA	

6 Bracia, jeśli człowiek zostanie przyłapano na jakimś upadku, wy, którzy macie Ducha, poprawiajcie takiego w duchu łagodności, baccąc każdy na siebie samego, abyś i ty nie był kuszony.

2. Jedni drugich brzemiona noście, a tak wypełnicie zakon Chrystusowy.

3. Jeśli bowiem kto mniema, że jest czymś, będąc niczym, ten samego siebie oszukuje.

4. Każdy zaś niech bada własne postępowanie, a wtedy będzie miał uzasadnienie chluby wyłącznie w sobie samym, a nie w porównaniu z drugim.

5. Albowiem każdy własny ciężar ponieście.

6. A ten, którego się naucza Słowa Bożego, niechaj się dzieli wszelkim dobrem z tym, który naucza.

7. Nie błądzcie, Bóg się nie da z siebie naśmiewać; albowiem co człowiek sieje, to i żąć będzie.

8. Bo kto sieje dla ciała swego, z ciała żąć będzie skażenie, a kto sieje dla Ducha, z Ducha żąć będzie żywot wieczny.

9. A czynić dobrze nie ustawajmy, albowiem we właściwym czasie żąć będziemy bez znużenia.

10. Przeto, póki czas mamy, dobrze czynmy wszystkim, a najwięcej domownikom wiary.

11. Patrzcie, jak wielkimi literami własnoręcznie do was napisałem.

12. Ci wszyscy, którzy chcą się podobać od strony cielesnej, zmuszają was do obrzezania, byle tylko nie cierpieć prześladowania dla krzyża Chrystusowego.

13. Bo nawet ci, którzy poddają się obrzezaniu, sami zakonu nie przestrzegają, ale chcą, abyście wy się obrzezywali, by mogli z ciała waszego się chlubić.

14. Co zaś do mnie, niech mnie Bóg uchwali, abym miał się chlubić z czego innego, jak tylko z krzyża Pana naszego Jezusa Chrystusa, przez którego dla mnie świat jest ukrzyżowany, a ja dla świata.

15. Albowiem ani obrzezanie, ani nieobrzezanie nic nie znaczy, lecz nowe stworzenie.

16. A pokój i miłosierdzie nad tymi wszystkimi, którzy tej zasady trzymać się będą, i nad Izraelem Bożym.

17. Odtąd niech mi nikt przykrości nie sprawia; albowiem ja stygmaty Jezusowe noszę na ciele moim.

18. Łaska Pana naszego Jezusa Chrystusa niech będzie z duchem waszym, bracia. Amen.

